

villig Sag for en Sælger, om han vil afhænde sine Varer paa Afbetaling, hvilket det selvfølgelig er, men paa den anden Side vil det være meget uheldigt og fuldstændig ved Siden af, hvis man i en Lov om Køb paa Afbetaling stillede den ene Part saaledes, at Samhandel blev gjort saa vanskelig, at den blev betydningsløs. Naar Køb eller Salg paa Afbetaling finder Sted paa fuldt ud hæderlig Maade, maa det erkendes, at denne Form for Samhandel har sin store samfundsmæssige Betydning, og det er jo ogsaa en Kendsgerning, at disse Handler finder Sted i et meget stort Omfang. For Folk med smaa Penge er det af den største Betydning, at de, uden den nødvendige kontante Sum, er i Stand til at forskaffe sig en Genstand, der kan være dem til Nytte og bidrage til deres Livsophold. Jeg har imidlertid den Opfattelse, at Sælgerens Rettigheder ikke er gaaet for nær i dette Lovforslag, og at den hæderlige Handel paa Afbetaling efter Loven vil fortsætte i samme Omfang som hidtil, den uhæderlige Handel — og netop i denne Form for Samhandel findes der jo mindre hæderlig Handel, om end det maa erkendes, at det kun er undtagelsesvis — vil selvfølgelig bortfalde, men det er ogsaa Hensigten. Jeg tillægger det stor Betydning, at Princippet i Forslaget gaar ud paa, at Sælgeren, naar Genstanden paa Grund af Misligholdelse tages tilbage, ikke afskæres fra at indvinde Salgsavancen, da det ikke er fra hans Side, at Handelen er misligholdt, thi dette vilde være ubilligt overfor ham. Nu bliver Forholdet dette, at Sælgeren skal have det betingede Vederlag, altsaa den Pris, som han har solgt Varen til, og som man naturligvis altid maa gaa ud fra er en højere Pris, end hvis Salgssummen var erlagt kontant. Dette Vederlag skal han have med Fra- drag af den tilbagetagne Tings Værdi, men heller ikke mere.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Bestemmelser beror det naturligvis paa et Skøn, om Bestemmelsen i § 1 er rigtig, hvorefter Loven ikke kommer til Anvendelse, naar Summen af Afbetalingsprisen overstiger 3,000 Kr., i Norge har man sat Grænsen til 6,000, men jeg foretrækker i alt Fald de 3,000 Kr., og jeg kunde være tilbøjelig til at sætte denne Sum noget længere ned, idet Lovens Hensigt maa være navnlig at tage Hensyn til de smaa Afdragshandeler, hvor det drejer sig om Nødvendighedsgenstande. Folk, der vil købe Luksusgenstande paa Afbetaling, kan ikke forlange særlig Beskyttelse.

Der har, som ogsaa omtalt af den ærede foregaaende Taler (Goos), været rejst Indvending imod Bestemmelsen i § 2, hvorefter Sælgeren først 14 Dage efter, at Afdraget er udeblevet, kan gøre Retsvirkning gældende; men naar Hensigten er at beskytte den svage, maa jeg anse denne Bestemmelse for i høj Grad hensigtsmæssig, og jeg tror heller ikke, at den vil forvolde Sælgeren nogen videre Gene. Derimod mangler Lovforslaget maaske nogen Beskyttelse overfor Sælgeren, hvis det Forhold indtræder, at Køberen ikke holder Varerne assureret eller giver Sælgeren Meddelelse om deres Bortflytning.

Med Hensyn til § 7, hvorefter Køberen kan udtage en eller flere Genstande, for saa vidt deres Værdi er betalt ved det allerede betalte Afdrag — det er altsaa et Forhold, som kan finde Sted, naar flere Genstande er solgte paa Afbetaling ved samme Aftale —, saa er det sikkert en Bestemmelse i Forslaget, som vil komme til at medføre forskellige Vanskeligheder, men jeg haaber, at den sidste Bestemmelse i Paragraffen, hvorefter Køberen dog ikke kan overtage nogen Genstand, der hører saaledes sammen med andre Genstande, at Fraskillelse vil medføre en væsentlig Værdiforringelse, vil kunne yde Sælgeren den fornødne Beskyttelse.

§ 15 finder jeg overmaade heldig, idet den yder enhver Garanti for, at Loven ikke kan omgaaes, og den er derfor en af de vigtigste Bestemmelser i Lovforslaget.

Jeg har altsaa som Helhed kun godt at sige om dette Lovforslag, og mit Parti vil ikke have nogen Betænkelighed ved at vedtage det uforandret, men da det efter § 16 først skal træde i Kraft samtidig med Loven om Aftaler paa Formuerettens Omraade, er jeg enig med den ærede sidste Taler i, at det henvises til det angaaende sidst nævnte Lovforslag nedsatte Udvalg, saaledes at begge Lovforslag i Forbindelse med Loven om Kommission, Handelsagentur etc. samtidig kan forlade dette Ting.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Goos: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, som Tinget har nedsat angaaende Forslag